Sí o sí

QUIM CURBET

Hi ha paraules llargues i feixugues, que arrosseguen tota una conhort de lletres, de síl·labes i significats, i que passen pel damunt de les frases com una piconadora maniacodepressiva. En canvi, hi ha mots curts que sorgeixen de la boca com una partícula unicel·lular bàsica i que cauen com un cop de martell precís damunt del clau d'una conversa o d'un discurs.

El Sí és el rei d'aquests mots i s'asseu permanentment a la dreta del pare amb la mirada neta, la consciència tranquil·la i un somriure a la cara. És immaculat i virginal. A ningú se li acut muntar una coalició electoral que es digui «Junts pel No», «No es pot» o «No, pel canvi» perquè es veurien abocats forçosament al fracàs més estrepitós i absolut. Sí és sinònim d'èxit, No ho és de naufragi, desgràcia i frustració.

Un Sí és sempre la resposta educada, el No és un exabrupte malsonant. Els governants ho saben perfectament i quan munten un referèndum s'asseguren de plantejar la pregunta en funció que la resposta adequada sigui l'afirmativa. El No és de perdedors, de gent que es passeja per la vida amb samarreta reivindicativa i sandàlies amb mitjons bruts, gent d'aquella que sempre estan disposats a llençar una llamborda contra els vidres d'una sucursal bancària i una sabata contra el pobre banquer.

No ho dubtin mai, quan els interpel·lin responguin sempre que sí, per saber dir que no abans s'ha d'haver fet un curset o tenir un màster en enginyeria industrial. El teu Sí tothom l'accepta a la primera, sense discussió, amb el No sempre s'espera una explicació complementària, no pots dir No i prou, ho has d'argumentar, i això cansa, cansa tant com pronunciar «superdesequilibradament» o «anticonstitucionalment» que són les paraules més llargues en la nostra llengua.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/06/22/si-o-si/789954.html?utm_source=rss